

مدل سازی

چيست و به چه کار می آید!

محمد تقی طاهری تنجانی
دبیر ریاضی و از مؤلفان
کتاب درسی حسابان

اگر به بازی‌های کودکانه توجه کنیم، درمی‌یابیم که تمام آن‌ها به نوعی مدل‌های زندگی ما بزرگسالان هستند. وقتی کودکی عروسکی را در آغوش می‌گیرد، همان رفتار و حرکاتی را دارد که مادران هنگام در آغوش گرفتن فرزندان از خود بروز می‌دهند. وقتی کودکی اتومبیل اسباب‌بازی را روی زمین می‌کشد، ساده‌ترین شکلی است که در دنیای کودکانه می‌توان اتومبیل را مدل‌سازی کرد.

زندگی جمعیتی را در نظر بگیرید. برای تأمین غذای این جمعیت چه چیزهایی لازم است بدانیم؟! مثلاً باید بدانیم میزان رشد و یا کاهش این جمعیت چقدر است؟ میزان مصرف روزانه آن چقدر است؟ یا درباره یک بیماری همه‌گیر باید بررسی شود، چند نفر و با چه میزان ایمنی، مبتلا یا در معرض خطر ابتلا به بیماری هستند. در فیزیک یا مهندسی باید بدانیم، چگونه گرما از طریق پوشش گرمایی یک ماشین فضایی هدر می‌رود؟ یا چگونه سیارات گوناگون بر یکدیگر کشش‌های جاذبه‌ای اعمال می‌کنند.

کپلر، ستاره‌شناس بزرگ، در طول ۲۳ سال کار مداوم به بیان ریاضی علت و چگونگی حرکت سیارات در قالب سه قانون کپلر پرداخت. البته برای رسیدن به این سه قانون مجبور شد فرض‌هایی را در نظر بگیرد. مثلاً سیارات را به صورت نقطه در نظر گرفت و در حرکت، تعیین مسیرها و اندازه‌گیری‌ها، از تقریب‌های مناسب استفاده کرد.

همه ما زمین را به شکل یک کره در نظر می‌گیریم و حال آنکه واقعیت امر این نیست. کره ساده‌ترین و نزدیک‌ترین شیء ریاضی است که زمین به آن شباهت دارد. همین در نظر گرفتن شکل زمین به صورت کره، نوعی مدل‌سازی ریاضی است. وقتی که کپلر قوانین حرکت سیارات را در قالب سه قانون خود با استفاده از نمادها، اصطلاحات و قوانین ریاضی بیان داشت،

هدف از مدل‌سازی تبدیل پدیده‌های فیزیکی، اجتماعی، اقتصادی و... به فرمول‌های ریاضی است. مثلاً در علم اقتصاد ممکن است بخواهند پیش‌بینی کنند، ضربه به صنعت فولاد چه پیامدهایی برای دیگر بخش‌های اقتصادی، مثل اشتغال (و نرخ بی‌کاری)، تولید ناخالص ملی و... دارد. کسب مهارت در مدل‌سازی به موفقیت در به کار بردن دانش ریاضی و همچنین درک مفاهیم برای اثبات قضایا و حل معادلات نیاز دارد.

مدل‌سازی برای دستیابی به بهترین جواب ممکن یا کم‌هزینه‌ترین جواب صورت می‌گیرد. مدل‌سازی علمی است متکی بر ریاضی و آمار و دو بعد دارد: یکی بعد علمی و دیگر بعد هنری. جنبه علمی آن قابل فراگیری است، اما جنبه هنری آن به تمرین و ممارست، و نیز ذوق و فکر خلاق احتیاج دارد.

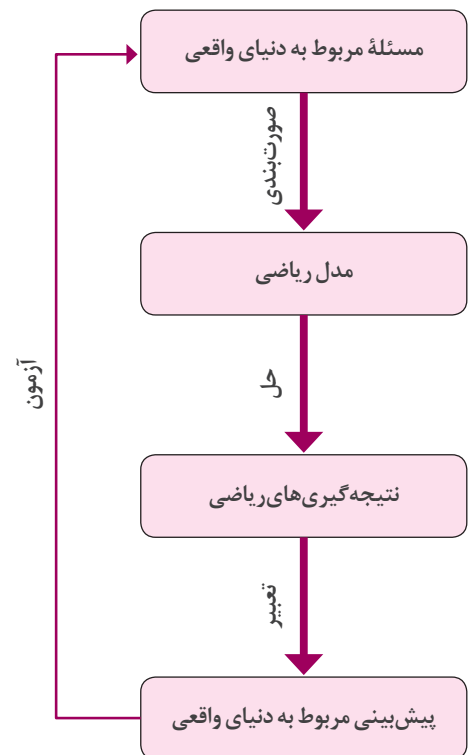
مدل‌سازی فرایندی است که در شبکه عصبی مغز، با تفکر آغاز و با درک واقعیت‌ها فرمول‌بندی می‌شود و با پردازش تجربیات و نمایش مجدد اطلاعات جهان خارج ادامه می‌یابد. نتیجه این فرایند مدل نامیده می‌شود. مدل ریاضی مدل آفریده شده توسط مفاهیم ریاضی است که معمولاً با توابع و معادلات بیان می‌شود. وقتی مدل‌های ریاضی را به وجود می‌آوریم، از دنیای واقعی به دنیای مجرد ریاضی وارد می‌شویم که ساختمانی از مدل واقعی است. سپس با استفاده از روش‌های ریاضی یا محاسبات رایانه‌ای جواب مدل را می‌یابیم و در پایان دوباره از حل مدل ریاضی مسئله به مدل واقعی برمی‌گردیم. در این مرحله است که تجزیه و تحلیل مدل مطرح می‌شود. بدیهی است که شروع و پایان کار هر دو در دنیای واقعی است. یکی از سودمندی‌های کاربرد مدل ریاضی این است که فرد می‌تواند تأثیرات تغییرات را در سیستم بدون

اینکه چیزی در دنیای واقعی عوض شود، بررسی کند. نمودار ۱ روند مدل‌سازی ریاضی را نشان می‌دهد. اگر مسئله‌ای مربوط به دنیای واقعی (پیرامونی) داشته باشیم، قدم اول صورت‌بندی مدل ریاضی برای آن، مشخص کردن و نام‌گذاری متغیرهای مستقل و وابسته و پذیرش فرض‌هایی است که این پدیده را آن قدر ساده کنند که مسئله متناظر آن از نظر ریاضی قابل حل باشد. باید با استفاده از دانش فیزیکی و مهارت‌های ریاضی مان معادله‌هایی را به دست آوریم که متغیرها را به هم ربط دهند. در مواردی که هیچ قانون فیزیکی راهگشا نیست، لازم است از طریق جمع‌آوری اطلاعات از کتابخانه و اینترنت و یا آزمایش، اطلاعات را جمع‌آوری کنیم و جدول حاصل از این اطلاعات را در پی یافتن الگوهایی بررسی کنیم. از این نمایش عددی تابع ممکن است بتوانیم نمایشی نموداری برای تابع پیدا کنیم.

کنیم. و گام آخر اینکه درستی تفسیرهایمان را روی داده‌های واقعی می‌آزماییم. اگر این تفسیرها با واقعیات تطابق نداشتند، باید بخشی از مدل‌سازی را بازسازی کنیم، یا به طراحی جدیدی دست بزنیم و این چرخه را دوباره تکرار کنیم.

مدل‌های ریاضی هیچ‌گاه بیان کاملاً روشن وضعیت‌های فیزیکی نیستند. مدل خوب مدلی است که در آن واقعیات آن قدر ساده‌سازی می‌شوند که بتوان محاسبات ریاضی مربوط را با دقتی انجام داد که به نتیجه‌های به‌دردیخور بیانجامند. باید محدودیت‌های مدل را هم مد نظر داشت. دست آخر طبیعت حرف آخر را می‌زند!

انواع متفاوتی از توابع هستند که می‌توان از آن‌ها برای مدل‌سازی رابطه‌های موجود در طبیعت استفاده کرد. در ادامه به چند نمونه از مسائل در رابطه با مدل‌سازی اشاره می‌شود.

◆ **مثال ۱.** وقتی هوای گرم بالا می‌رود، منبسط و سرد می‌شود. اگر دمای هوا در سطح زمین 20° درجه سانتی‌گراد و در ارتفاع یک کیلومتری بالای سطح زمین، 10° درجه سانتی‌گراد باشد، دمای T را برحسب تابعی از ارتفاع h (برحسب C° و h بر حسب کیلومتر) بنویسید و تعیین کنید، دما در ارتفاع $2/5$ کیلومتری سطح زمین چقدر است.

◆ **راه‌حل:** چون فرض کرده‌ایم T تابعی خطی برحسب h است، می‌توان نوشت: $T = mh + b$

می‌دانیم اگر: $h = 0$ ، آن وقت $T = 20^\circ$ و در نتیجه:

$$20 = m \times 0 + b \Rightarrow b = 20$$

همچنین می‌دانیم اگر: $h = 1$ ، پس: $T = 10^\circ$. در نتیجه:

$$10 = m \times 1 + 20 \Rightarrow m = -10$$

و تابع خطی مورد نظر $T = -10h + 20$ است.

در ارتفاع $2/5$ کیلومتری دما برابر است با:

$$T = -10 \left(\frac{2}{5} \right) + 20 = -5C^\circ$$

◆ **مثال ۲.** توپی را از ارتفاع 450 متری برج میلاد رها می‌کنیم. ارتفاع توپ از سطح زمین (h) در فاصله زمانی به طول 1 ثانیه در جدول ۱ ثبت شده است. مدل مناسبی پیدا کنید که به این داده‌ها بخورد و با استفاده از این مدل زمان برخورد توپ با زمین را پیش‌بینی کنید.

قدم دیگر استفاده از ریاضیاتی است که به ما کمک می‌کند، نتیجه‌های ریاضی مدلی را که طراحی کرده‌ایم، به دست آوریم. در مرحله بعد، با توضیح و تفسیر این نتایج آن‌ها را به اطلاعاتی درباره مسئله اولیه تبدیل

روش‌های آماری مدلی برای مسئله مورد بحث ساخته می‌شود که شرح آن از حوصله این مقاله خارج است.

تمرین ۱

زیست‌شناسان متوجه شده‌اند، جیرجیر کردن گونه‌ای از جیرجیرک‌ها به دمای هوا بستگی دارد و این بستگی تا حدود زیادی خطی است. هر جیرجیرک در دمای ۷۰ درجه فارنهایت هر دقیقه ۱۱۳ بار و در دمای ۸۰ درجه فارنهایت هر دقیقه ۱۷۳ بار جیرجیر می‌کند. مدل دما (T) را برحسب تعداد جیرجیرها در دقیقه (N) به دست آورید. شیب نمودار این معادله چقدر است و نشانه چیست؟

ارتفاع (متر)	زمان (ثانیه)
۴۵۰	۰
۴۴۵	۱
۴۳۱	۲
۴۰۸	۳
۳۷۵	۴
۳۳۲	۵
۲۷۹	۶
۲۱۶	۷
۱۴۳	۸
۶۱	۹

جدول ۱

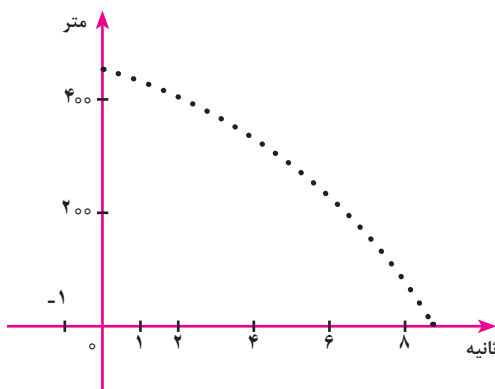
تمرین ۲

در جدول ۲ میانگین فاصله سیاره‌ها از خورشید d (واحد اندازه‌گیری را برحسب فاصله زمین تا خورشید در نظر گرفته‌ایم) و همین‌طور دوره گردش آن‌ها T (مدت یک دور گردش آن‌ها در یک سال) را آورده‌ایم.

سیاره	d	T
تیر	۰/۳۷۸	۰/۲۴۱
زهره	۰/۷۲۳	۰/۶۱۵
زمین	۱/۰۰۰	۱/۰۰۰
ماه	۱/۵۲۳	۱/۸۸۱
مشتری	۵/۲۰۳	۱۱/۸۶۱
زحل	۹/۵۴۱	۲۹/۴۵۷
اورانوس	۱۹/۱۹۰	۸۴/۰۰۸
نپتون	۳۰/۰۸۶	۱۶۴/۷۸۴

جدول ۲

راه‌حل: نمودار پراکندگی داده‌ها را به صورت نمودار ۲ رسم کرده‌ایم.

نمودار ۲

الف. مدلی برای این داده‌ها پیدا کنید.

ب. بنابر قانون سوم کپلر برای حرکت سیارات، «مربع دوره گردش سیاره با مکعب میانگین فاصله‌اش از خورشید متناسب است».

آیا مدل پیشنهادی شما قانون سوم کپلر را تأیید می‌کند؟

* منابع

۱. ابراهیمی مطلق، محمد (۱۳۸۵). «مدل‌سازی». نشریه شماره ۹. پیام دبیرخانه ریاضی، پاییز.
۲. گروه ریاضی منطقه برخوردار اصفهان (۱۳۸۶). شاخه‌های علم ریاضی. نشریه شماره ۱۳۰. پیام دبیرخانه ریاضی. زمستان.
۳. بخشعلی‌زاده، شهرناز و دیگران (۱۳۸۰). کتاب معلم آمار و مدل‌سازی. سازمان پژوهش و برنامه‌ریزی وزارت آموزش و پرورش.
۴. استوارت، جیمز (۱۳۸۸). حساب دیفرانسیل و انتگرال (ج ۱). ترجمه ارشک حمیدی. انتشارات فاطمی.

معلوم است که مدل خطی در اینجا مناسب نیست. اما به نظر می‌رسد نقطه‌های داده شده روی یک سهمی قرار دارند. لذا از مدل درجه دوم استفاده می‌کنیم. با استفاده از ماشین حساب مدل درجه دوم زیر به دست می‌آید:

$$h = 450 + t - 4/9t^2$$

البته توجه داریم که این مدل تقریباً نقاط جدول را با یک خطای کم در برمی‌گیرد.

وقتی توپ به زمین می‌خورد که: $h=0$. از حل معادله درجه دوم $h=0$ مقدار t تقریباً $9/67$ خواهد شد. همان‌طور که مشاهده شد، در مدل‌سازی از توابع متفاوتی می‌توان استنباط کرد. در صورتی که تابع خاصی موجود نباشد، در این صورت با استفاده از